

4.11.2008

Dnro 1/4/07

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamies Jukka Lindstedt

Esittelijä: Oikeusasiamiehensihteeri Astrid Geisor-Goman

HENKILÖTUNNUKSEN LUOVUTTAMINEN ESITUTKINTAPÄÄTÖKSEN YHTEYDESSÄ

1 KANTELU

Kantelija arvosteli 29.12.2006 eduskunnan oikeusasiamiehelle osoittamassaan kirjeessä Oulun kihlakunnan poliisilaitoksen menettelyä hänen tyttärensä asiassa. Kantelijan tyttären polkupyörää oli vahingoitettu yhdessä lukuisten muiden polkupyörien kanssa, minkä johdosta asiasta tehtiin tutkintapyyntö Oulun kihlakunnan poliisilaitokselle. Asian esitutkinta kuitenkin keskeytettiin, mistä ilmoitettiin asianosaisille lähetetyllä esitutkintapäätöksellä.

Kantelijan mukaan hänelle ja muille asianosaisille oli lähetetty poliisin tiedoksiantokirje, joka oli sisältänyt asianomistajien ja muiden asianosaisten henkilötunnukset, nimi- ja osoitetiedot. Kantelijan mukaan asian yksilöintiin olisi riittänyt rikosilmoituksen viitenumero ja asianosaisten nimet.

- - -

2.1 Selvitysten sisältö

Sisäasiainministeriön poliisiosaston esikunta on kantelun johdosta antamassaan lausunnossa todennut, että "kysymys henkilötunnuksen peittämisestä on osin tulkinnanvarainen riippuen muun muassa siitä, onko tarkastelunäkökulmana rekisterituloste vai tietojärjestelmää käyttäen laadittu asiakirja". Esikunta viittaa lausunnossaan korkeimman oikeuden äänestysratkaisuun KKO 2004:15, jossa korkein oikeus on katsonut, että rikosasian vastaajien ja asianomistajan henkilötunnuksen loppuosaa ei tullut tuomioistuinten tuomioiden ja päätösten jäljennöksiä antaessa poistaa. Esikunnan mielestä käsiteltävänä oleva kysymys vaatisi lainsäädännön selkiintymistä. Sen myötä myös viranomaisten tietojärjestelmiä olisi mahdollista kehittää henkilötietojen käsittelyä koskevat lain säännökset huomiioon ottaviksi.

Sisäasiainministeriön poliisiosaston poliisitoimintayksikön mukaan kantelijaa koskevaa rikosilmoitusta voidaan pitää voimassaolevan kirjaamisohjeen ja nykyisen käytännön mukaisena. Poliisitoimintayksikkö kiinnitti huomiota siihen, että asianosainen olisi voinut tutkinnan aikana ilmoittaa poliisille, ettei halua esimerkiksi henkilötunnustaan tai osoitetietojaan näkyviin rikosilmoitukseen. Tällöin poliisi olisi voinut jättää kyseiset kohdat täyttämättä ja toimittaa asianosaisten henkilö- ja yhteystiedot esimerkiksi syyttäjälle erillisellä lomakkeella. Poliisiasian tietojärjestelmän teknisistä puutteista johtuen tietojärjestelmästä ei toistaiseksi ollut mahdollista tulostaa nk. rikosilmoituksen päätöstietoja asianomistajakohtaisesti.

Oulun lääninhallituksen poliisiosaston lausunnon mukaan poliisiasian tietojärjestelmä on valtakunnal-

linen rikosilmoituksia, virka-apuja ym. poliisin toimenpiteitä sisältävä tietojenkäsittelyohjelma. Sen toiminnassa on ratkaistu päätössivujen tulostus siten, että sivuille tulostuu osoite- ja henkilötiedot asianosaisista. Kantelijan tapauksessa on toimittu poliisin ylijohdon ja rekisterinpitäjän 19.5.2006 antaman (SM-2006 01693/Tu-44) henkilötunnuksen peittämistä rikosilmoitus- ja tutkintapöytäkirjajäljennöksistä koskevan kannanoton mukaisesti. Lääninhallituksen poliisiosaston mukaan ei kuitenkaan ole todellista tarvetta sille, että henkilötunnukset ovat mukana poliisin päätöksissä lopettaa tai keskeyttää asioiden tutkinta. Myös asianomistajien suojelun tarve vaatisi poliisitietojärjestelmän tulostustietojen uudelleen arviointia järjestelmää kehittäessä, sillä jälkikäteen tehtävät yliviivaukset asiakirjoihin eivät olisi nykypäivän ratkaisu asiaan. Siten kantelijan tapauksen hoitamisesta erillinen on kysymys tarpeesta muuttaa poliisin käytäntöjä valtakunnallisesti.

Oulun kihlakunnan poliisilaitos kertoi kantelun johdosta antamassaan selvityksessä, että heillä on ollut tutkittavana kantelijan tyttären pyörää koskeva vahingonteko. Asian tutkinta oli keskeytetty, koska rikos ei ollut selvinnyt. Keskeytyspäätös oli ilmoitettu kirjeellä asianomistajille. Keskeytyspäätöksessä oli ollut näkyvillä jokaisen yhdentoista asianomistajan nimet, osoitteet ja henkilötunnukset. Keskeytyspäätöstä antaessaan kihlakunnan poliisilaitos oli noudattanut edellä mainittua sisäasiainministeriön poliisiosaston julkaisemaa rekisterinpitäjän kannanottoa. Poliisilaitoksen mukaan joissakin poliisipiireissä oli kannanotosta poiketen henkilötietolain 13 §:ää tulkittu siten, että henkilötunnukset oli poliisin antamista jäljennöksistä mustattu.

Rekisterinpitäjän edellä mainitussa kannanotossa on henkilötunnuksen peittämisen osalta katsottu, ettei henkilötietolain 13 § edellytä henkilötunnuksen poistamista. Lisäksi on todettu, että asiakirjajalinnon kannalta ei ole suotavaa, että samasta asiakirjasta valmistetaan erisisältöisiä jäljennöksiä asiakirjan elinkaaren eri vaiheissa tai riippuen siitä, mitä varten asiakirjasta jäljennöstä annetaan.

3

ARVIOINTIA

3.1

Henkilötunnuksen käsittelystä

Perusoikeutena turvatusta yksityiselämän suojasta säädetään perustuslain 10 §:ssä, jonka 1 momentin mukaan jokaisen yksityiselämä, kunnia ja kotirauha on turvattu. Henkilötietojen suojasta säädetään tarkemmin lailla.

Tietosuojan yleislaki on henkilötietolaki (523/1999). Henkilötietolain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on toteuttaa yksityiselämän suojaa ja muita yksityisyyden suojaa turvaavia perusoikeuksia henkilötietoja käsiteltäessä sekä edistää hyvän tietojenkäsittelytavan kehittämistä ja noudattamista.

Henkilötietolain 2 §:n 1 momentin mukaan henkilötietoja käsiteltäessä on noudatettava, mitä henkilötietolaissa säädetään, jollei muualla laissa toisin säädetä. Henkilötietolain 2 §:n 2 momentin mukaan henkilötietolakia sovelletaan henkilötietojen automaattiseen käsittelyyn. Myös muuhun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan henkilötietolakia silloin, kun henkilötiedot muodostavat tai niiden on tarkoitus muodostaa henkilörekisteri tai sen osa.

Henkilötietolain 3 §:n määritelmien mukaan henkilötietojen käsittelyllä tarkoitetaan henkilötietojen keräämistä, tallettamista, järjestämistä, käyttöä, siirtämistä, luovuttamista, säilyttämistä, muuttamista, yhdistämistä, suojaamista, poistamista, tuhoamista sekä muita henkilötietoihin kohdistuvia toimenpiteitä.

Henkilörekisterillä tarkoitetaan henkilötietolain 3 §:n 3 kohdan mukaan käyttötarkoituksensa vuoksi yhteenkuuluvista merkinnöistä muodostuvaa henkilötietoja sisältävää tietojoukkoa, jota käsitellään osin tai kokonaan automaattisen tietojenkäsittelyn avulla taikka joka on järjestetty kortistoksi, luetteloksi tai muulla näihin verrattavalla tavalla siten, että tiettyä henkilöä koskevat tiedot voidaan löytää helposti ja kohtuuttomitta kustannuksitta.

Henkilötietolain 13 §:n mukaan henkilötunnusta saa käsitellä rekisteröidyn yksiselitteisesti antamalla suostumuksella tai jos käsittelystä säädetään laissa. Lisäksi henkilötunnusta saa käsitellä, jos rekisteröidyn yksiselitteinen yksilöiminen on tärkeää laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi, rekisteröidyn tai rekisterinpitäjän oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamiseksi tai historiallista tai tieteellistä tutkimusta taikka tilastointia varten. Säännöksen 4 momentin mukaan rekisterinpitäjän on huolehdittava siitä, että henkilötunnusta ei merkitä tarpeettomasti henkilörekisterin perusteella tulostettuihin tai laadittuihin asiakirjoihin.

Laki henkilötietojen soveltamisesta poliisitoimessa (761/2003, jäljempänä poliisin henkilötietolaki) tuli voimaan 1.10.2003. Kyseistä lakia sovelletaan lain 1 §:n mukaan poliisilain (493/1995) 1 §:ssä tarkoitettujen tehtävien suorittamiseksi tarpeellisten henkilötietojen automaattiseen käsittelyyn ja muuhun henkilötietojen käsittelyyn silloin, kun henkilötiedot muodostavat tai niiden on tarkoitus muodostaa henkilörekisteri tai sen osa. Henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan henkilötietolakia ja viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999, jäljempänä julkisuuslaki) siltä osin kuin poliisin henkilötietolaissa tai muussa laissa ei toisin säädetä.

Henkilötunnuksen käsittelystä tai sen julkisuudesta ei ole erityissäännöstä poliisin henkilötietolaissa. Poliisin henkilötietolaissa ei myöskään säädetä muusta henkilötietojen luovuttamisesta kuin niiden luovuttamisesta toiselle poliisiyksikölle tai muulle viranomaiselle. Siten on käsitykseni mukaan tässä tapauksessa henkilötunnuksen käsittelyn osalta sovellettava henkilötietolakia, jossa lain 13 §:ssä säädetään nimenomaisesti henkilötunnuksen käsittelystä.

Oikeuskirjallisuuden mukaan "poliisia koskevassa erityislainsäädännössä on tarkoitus poiketa yleisistä säännöksistä vain silloin, kun se on poliisitoiminnan tehokkuuden turvaamiseksi välttämätöntä. Poikkeukset koskevat lähinnä arkaluonteisten tietojen (katso henkilötietolaki 11 §) keräämistä ja tallentamista, rekisteröidyn tarkastusoikeutta sekä rekisteritietojen käyttämistä ja luovuttamista." (Helminen – Lehtola – Virolainen: Esitutkinta ja pakkokeinot, 2005, s. 436.)

Kysymys henkilötunnuksen peittämisestä ei käsitykseni mukaan ole, toisin kuin poliisin ylijohdolla on katsonut, riippuvainen siitä, onko tarkastelunäkökulma rekisterituloste vai tietojärjestelmää käyttäen laadittu asiakirja. Poliisin ylijohdolla viittaa selvityksessään korkeimman oikeuden äänestysratkaisuun KKO 2004:15, jossa on katsottu, että rikosasian vastaajien ja asianomistajan henkilötunnuksen loppuosaa ei tullut tuomioistuinten tuomioiden ja päätösten jäljennöksiä annettaessa poistaa.

Käsitystäni perustelen sillä, että korkeimman oikeuden ratkaisussa oli kyse henkilötunnuksista, jotka sisältyivät tuomioistuimen antamaan tuomiolauselmaan. Edellä mainitun korkeimman oikeuden päätöksen mukaan oikeuden tuomioita ja päätöksiä ei voitu pitää henkilötietolaissa tarkoitettuna henkilörekisterinä. Henkilötietolain säännöksiä ei tullut soveltaa tilanteessa, jossa tuomioistuin antaa jäljennöksen tuomiosta tai päätöksestä siihen oikeutetulle. Näiden osalta sovelletaan oikeudenkäynnin julkisuudesta annettua lakia, jonka lain 9 §:n 1 momentin mukaan kyseiset tiedot ovat julkisia.

Poliisitoiminnassa on henkilötietojen käsittelyn osalta sovellettava, kuten edellä on mainittu, poliisin henkilötietolakia. Henkilötietolakia ja julkisuuslakia sovelletaan poliisitoimessa henkilötietojen käsittelyssä siltä osin kuin poliisin henkilötietolaissa tai muussa laissa ei toisin säädetä. Poliisin rekisteritu-

losteita ja tietojärjestelmiä pidetään toisin kuin korkeimman oikeuden ratkaisussa poliisin henkilö- tai henkilötietolaissa tarkoitettuina henkilörekistereinä.

3.2

Menettely henkilötunnusta luovutettaessa kantelun alaisessa asiassa

Nyt kyseessä ollut henkilötunnuksia sisältänyt asiakirjajäljennös oli poliisin toimesta tulostettu poliisi-asiain tietojärjestelmästä ja postitettu asianosaisille. Asiakirjajäljennöksellä poliisi oli informoinut kantelijaa tämän tyärtä koskevan rikosasian keskeyttämisestä. Asiakirjajäljennös oli poliisin suorittaman esitutkinnan keskeyttämisspätös.

Julkisuuslain 11 §:n 1 momentin mukaan hakijalla, valittajalla sekä muulla, jonka oikeutta, etua tai velvollisuutta asia koskee (asianosainen), on oikeus saada asiaa käsittelevältä tai käsitelleeltä viranomaiselta tieto muunkin kuin julkisen asiakirjan sisällöstä, joka voi tai on voinut vaikuttaa hänen asiansa käsittelyyn. Saman pykälän 2 momentin 2 kohdan mukaan asianosaisella, hänen edustajallaan ja avustajallaan ei kuitenkaan ole edeltävässä momentissa tarkoitettua oikeutta esitutkinnassa ja poliisitutkinnassa esitettyyn tai laadittuun asiakirjaan ennen tutkinnan lopettamista, jos tiedon antamisesta aiheutuisi haittaa asian selvittämiseksi.

Esitutkintalaissa (449/1987) ei ole yksityiskohtaisia säännöksiä esitutkinta-asiakirjojen julkisuudesta. Siinä tyydytään vain viittamaan edellä mainittuun julkisuuslain asianosaisen tiedonsaantioikeutta koskevaan lain 11 §:ään ja viranomaisen salassa pidettäviä asiakirjoja koskevaan lain 24 §:ään.

Esitutkintalain 11 §:n mukaan asianosaisella on oikeus saada tietoonsa, mitä esitutkinnassa on käynyt ilmi, niin pian kuin siitä ei voi aiheutua haittaa rikoksen selvittämiseksi.

Esitutkintalain 47 §:n mukaan kun on päätetty, ettei esitutkintaa toimiteta tai että esitutkinta lopetetaan taikka että esitutkinta keskeytetään, tutkinnanjohtajan on huolehdittava siitä, että päätöksestä viipymättä ilmoitetaan asianomistajille ja esitutkinnassa asianosaisina kuulustelluille, jollei sitä ole pidettävä tarpeettomana.

Esitutkinnan keskeyttämisestä ilmoittaminen asianomistajalle on käsitykseni mukaan ollut tässä tapauksessa tärkeää paitsi hänen pitämisekseen tietoisena asian tutkintavaiheesta myös siinä tarkoituksessa, että hän voisi saattaa näkemyksensä keskeyttämisen asianmukaisuudesta poliisin tietoon. Esitutkinnan keskeyttämisspätöstä ei tässä kantelussa ole kyseenalaistettu, eikä tästä olekaan kantelussa kysymys. Asiassa on sen sijaan kyse siitä, onko nyt kyseessä olevan esitutkinnan keskeyttämisspätöksen tiedoksiannossa menetelty henkilötunnuksen käsittelyä koskevan säännösten edellyttämällä tavalla.

Saaduissa selvityksissä on todettu, että nyt kyseessä olevan esitutkinnan keskeyttämisspätöksen tiedoksiannossa on noudatettu poliisin ylijohdon rekisterinpitäjänä 19.5.2008 esittämää kannanottoa, jonka mukaan henkilötietolain 13 § ei edellytä henkilötunnuksen poistamista tai peittämistä rikosilmoitus- ja tutkintapöytäkirjajäljennöksistä. Ylijohdo ei kannanotossaan myöskään ole pitänyt suotavana, että samasta asiakirjasta valmistettaisiin erisältöisiä jäljennöksiä asiakirjan elinkaaren eri vaiheissa tai riippuen siitä, mitä varten asiakirjasta jäljennöstä annetaan.

Pidän ylijohdon edellä mainittua kannanottoa kritiikille alttiina. Perustelen käsitystäni seuraavalla.

Henkilötietolain 13 §:n 1 momentin mukaan henkilötunnusta saa käsitellä rekisteröidyn yksiselitteisesti antamalla suostumuksella tai jos käsittelystä säädetään laissa. Lisäksi henkilötunnusta saa kä-

sitellä, jos rekisteröidyn yksiselitteinen yksilöiminen on tärkeää laissa säädetyn tehtävän suorittamiseksi, rekisteröidyn tai rekisterinpitäjän oikeuksien ja velvollisuuksien toteuttamiseksi tai historiallista tai tieteellistä tutkimusta taikka tilastointia varten.

Pykälän 1 momenttia koskevan hallituksen esityksen yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE 96/1998) on todettu, että kaikissa mainituissa tapauksissa henkilötunnuksen käsittelyn perusedellytyksenä on, että rekisteröidyn yksiselitteinen yksilöiminen on tärkeää säännöksessä mainitun tehtävän suorittamiseksi. Tämän vuoksi esimerkiksi pelkkä laissa säädetyn tehtävän helpompi tai nopeampi suorittaminen henkilötunnuksen avulla ei oikeuttaisi henkilötunnuksen käsittelyä, vaan käsittely olisi sallittua ainoastaan silloin, kun rekisteröidyn yksiselitteinen yksilöiminen on tärkeää tehtävästä suoriutumiseksi.

On selvää, että henkilöiden yksiselitteinen yksilöiminen henkilötunnuksen avulla poliisin tietojärjestelmään on tässä tapauksessa ollut tärkeää jo poliisin poliisilaisissa säädetyn tehtävän suorittamisen sekä rekisteröidyn oikeuksien että velvollisuuksien toteuttamisen kannalta.

Henkilötietolain 13 §:n 4 momentti edellyttää kuitenkin lisäksi, että rekisterinpitäjän on huolehdittava siitä, että henkilötunnusta ei merkitä tarpeettomasti henkilörekisterin perusteella tulostettuihin asiakirjoihin.

Henkilötunnuksen luovuttamista koskeva nimenomainen sääntely on kyseisessä pykälässä katsottu selvyyden vuoksi tarpeelliseksi, vaikka jo henkilötietolain 5 §:ssä säädetty huolellisuusvelvoite edellyttää, että rekisterinpitäjä aina käsittelee henkilötunnuksia siten, etteivät ne tule asiattomien saataville.

Huolellisuusvelvoitteen lisäksi on henkilötunnusta luovutettaessa otettava huomioon henkilötietolain 9 §:n 1 momentin sisältämä tarpeellisuusvaatimus, jonka mukaan käsiteltävien henkilötietojen tulee olla määritellyn henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen kannalta tarpeellisia (niin kutsuttu tarpeellisuusvaatimus).

Edellä mainittu tarpeellisuusvaatimus ja rekisterinpitäjän huolellisuusvelvoite ilmentää lisäksi henkilötietolaissa omaksuttua rekisterinpidon itseohjautuvuuden ajatusta, mikä tarkoittaa, että rekisterinpitäjät pyrkivät oma-aloitteisesti huolehtimaan siitä, että henkilötietojen käsittely toteutetaan ottaen huomioon yksityisyyden suojaa turvaavat säännökset ja periaatteet.

Tarpeellisuusvaatimuksen ja huolellisuusvelvoitteen merkitys korostuu erityisesti tilanteissa, joissa viranomaisen joutuu puuttumaan henkilön perusoikeuksiin, kuten esimerkiksi tässä tapauksessa kantelijan perheen yksityisyyden suojaan. Tässä yhteydessä on myös muistettava perustuslain 22 §:n säännös: julkisen vallan velvollisuutena on turvata perusoikeuksien ja ihmisoikeuksien toteutuminen. Tämä velvoittaa viranomaisia ns. perus- ja ihmisoikeusmyönteiseen laintulkintaan: sovellettavan lain sanamuodon sallimista vaihtoehdoista on aina valittava se, jonka mukainen lopputulos takaa kansalaisille parhaan mahdollisen perus- ja ihmisoikeussuojan.

Henkilötietolain esitöissä on todettu (katso HE 96/1998, henkilötietojen käsittelyn sääntelyn tavoitteiden selkeyttäminen), että henkilötietojen sääntelyjärjestelmien toimivuus ja yleinen hyväksyntä on riippuvainen paitsi siitä, kuinka hyvin lainsäädännössä onnistutaan tasapainottamaan erilaiset tietoon ja sen saatavuuteen liittyvät arvot, myös siitä, kuinka hyvin rekisterinpitäjät ja muut henkilötietojen käsittelyyn osallistuvat ymmärtävät lainsäädännön tavoitteet ja sääntelyn taustalla olevat ihmisten perusoikeudet.

Kannanotto

Katson, että nyt kyseessä olevan esitutinnan keskeyttämisspäätöksen tiedoksiannossa ei ole henkilötunnuksen käsittelyn osalta otettu huomioon henkilötietolain 9 §:ssä ja 13 §:n 4 momentissa säädettyä tarpeellisuusvaatimusta tai 5 §:ssä säädettyä huolellisuusvelvoitetta. Menettelyä voidaan myös pitää perustuslaissa turvattun yksityiselämän suojan näkökulmasta kritiikille alttiina.

Asiassa olisi voitu ja olisi mielestäni pitänyt menetellä toisin. Poliisi olisi voinut tiedottaa asianosaisille esitutinnan keskeyttämisestä muullakin tavalla kuin lähettämällä heille jäljennöksen poliisiasianjärjestelmään talletetusta esitutinnan päätösasiakirjasta. Poliisi olisi voinut ilmoittaa tiedon asianosaisille esimerkiksi asiakirjatulosteella, josta henkilötunnukset olisi mustattu. Ilmeisesti näin on myös joissain poliisipiireissä aikaisemmin menetelty. Nyt käytäntöä oli jouduttu muuttamaan poliisin ylijohdon henkilötietolain 13 §:n 4 momentin tulkintaa koskevan kannanoton takia.

Poliisin olisi henkilötietolakia konkreettisesti tilanteessa soveltavana viranomaisena joka tapauksessa tullut pitää mielessä, että vaikka henkilötunnusten manuaalinen yliviivaaminen ei ole, kuten poliisin ylijohdo on asiaa koskevassa kannanotossaan ilmaissut, asiakirjahallinnon kannalta suotavaa, niin poliisilla ei ole oikeutta puuttua kansalaisten yksityiselämän tai yksityisyyden suojaan asiakirjan hallintoon liittyvillä perusteilla.

Näkemykseni mukaan asiassa ei ole esitetty henkilötunnuksen käsittelemistä koskevien säännösten edellyttämiä riittäviä ja hyväksyttäviä perusteita, joilla henkilötunnuksen merkitsemistä kantelunalaiseen asiakirjaan voitaisiin perustella. Asiakirjan sisällöstä ei muutoinkaan ilmene henkilötunnuksen merkitsemisen puolesta puhuvia seikkoja, kuten esim. asianosaisen yksilöintitarvetta. Tässä yhteydessä vielä todettakoon, että asianosaisen tiedonsaantioikeudella ei sinänsä ole merkitystä henkilötietolain soveltamisen kannalta; henkilötunnuksen tarpeettomasta merkitsemisestä tulee mahdollisuuksien mukaan pidättäytyä, vaikka asianosaisella kuten tässäkin tapauksessa sinänsä olisikin oikeus saada tieto asian lopputuloksesta.

Edellä mainituilla perusteilla katson, ettei nyt käsiteltävänä oleva henkilötunnuksen käsittelykysymys vaadi, toisin kuin poliisin ylijohdo on selvityksessään todennut, lainsäädännön selkiintymistä. Selvitykset antavat kuitenkin viitteitä siitä, että poliisissa ei ole riittävän selkeää henkilötunnuksen käsittelyohjetta. Tämä käy mielestäni ilmi siitä, että poliisissa on vaihtelevasti tulkittu henkilötunnuksen käsittelyä koskevia henkilötietolain 13 §:n sisältämiä säännöksiä. Nyt ilmi tullut menettely ei ole omiaan antamaan luotettavaa kuvaa henkilötunnuksen asianmukaisesta käsittelystä. Pidän perusteltuna, että poliisin ylijohdo laatii asiasta sellaisen ohjeen, joka edistää hyvän tietojenkäsittelytavan kehittämistä ja noudattamista ja joka toteuttaa yksityiselämän suojaa ja muita yksityisyyden suojaavia perusoikeuksia henkilötietoja käsiteltäessä.

Omalta osaltani pidän tässä tapauksessa riittävänä toimenpiteenä saattaa käsitykseni henkilötunnuksen asianmukaisen käsittelyn tärkeydestä rikosylikonstaapelin sekä Oulun kihlakunnan poliisilaitoksen tietoon. Henkilötunnusta ei tulisi tarpeettomasti merkitä viranomaisen laatimiin asiakirjoihin.

4

TOIMENPITEET

Saatan edellä esittämäni käsitykseni henkilötunnuksen asianmukaisesta käsittelystä rikosylikonstaapelin sekä Oulun kihlakunnan poliisilaitoksen tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän jäljennöksen tästä päätöksestäni rikosylikonstaapelille ja poliisipäällikölle.